

Diari de la neu 04/10/22

El seneci del cap s'estén per la Cerdanya

Després d'ocupar pastures i prats de dall de l'Alt Urgell, ara se la pot localitzar a l'alta muntanya ceretana

[Cerdanya](#) Redacció 04.10.2022 09.30 h

Seneci del Cap a la solana de la Cerdanya Autor/a: Diaridelaneu

El seneci del cap ja s'enfila fins a l'alta muntanya, fins i tot a tocar de les estacions d'esquí. Després d'ocupar extenses pastures i prats de dall de l'Alt Urgell, ara s'està estenent amb força per la solana de la Cerdanya, però també en petites àrees de zones properes a l'estació de La Molina, en cotes de fins a 1800 metres.

Seneci del cap a tocar del sector Roc Blanc de La Molina (Foto: DDLN).

El seneci de cap (*Senecio inaequidens*) és una planta tòxica originària de Sud-àfrica que des de fa anys s'està estenent per diverses comarques de Catalunya. En l'actualitat amb especial implantació a comarques com L'Alt Empordà, l'Alt Urgell, el Solsonès i darrerament amb especial força la Cerdanya.

La planta s'expandeix especialment als vorals de les carreteres, en sòls alterats, en camps llaurats i en terrenys on hi hagi hagut moviment de terres. En aquesta tardor de 2022 és fàcil observar-la pels prats de la solana de la Cerdanya, que precisament ja destaquen tant des de la proximitat com des de la llunyania pel color groguenc intens que caracteritza la flor del seneci del cap. També se la pot observar, però, en àrees més reduïdes a la zona de l'obaga, però arribant a altituds de fins a 1.800 metres.

El fet que els ramats no se la mengin facilita que pugui anar creixent i ocupant la superfície de pastura. A més, té un ràpid creixement que en facilita la seva expansió. La seva màxima capacitat reproductiva és a la tardor .

Des del Departament de Medi ambient [s'informa que el seneci del cap](#) està considerada "**una mala herba que s'adapta molt bé al clima mediterrani i ocupa principalment ambients alterats amb sòls remoguts, sovint resseguint talussos de camins forestals**". A més, "**quan ja està molt estesa penetra en ambients naturals com ara pastures, herbassars i matollars esclarissats**", detalla. Aquest cas és especialment exemplar a la zona de la solana de la

Cerdanya, on els prats de la zona per damunt de Gréixer, Montmelús i fins arribar a la zona del refugi de la Cabanella, s'hi ha adaptat perfectament, ocupant extensions importants. També se la pot detectar en petites àrees de zones com La Molina, en cotes de 1800 metres i a tocar de la mateixa estació d'esquí.

Quan va arribar al Pirineu?

L'entrada d'aquesta espècie a la península ibèrica es produí a finals del segle XIX, des de França, amb una primera cita documentada a Catalunya el 1989. Actualment es troba ben estesa a la meitat nord de Catalunya on és abundant. Es tracta d'una planta tòxica pels humans però també per el bestiar boví.

L'any 2010 personal del parc del Cadí-Moixeró va iniciar una campanya d'eradicació ja que suposa una competència amb les espècies autòctones.